

WERKBEURS ONDERWIJSJOURNALISTIEK 2019

JURYRAPPORT

2-8-2019

Inzendingen

In de termijn 1 juni – 1 juli 2019 kwamen de volgende 6 voorstellen binnen:

1. Kitty Arends, *Van mindfulness in de klas tot een mindful onderwijssysteem. Transformeert de leraar mindfulness een individu of is hij de katalysator van een geheel nieuw onderwijssysteem?* een voorstel voor een longread waarin de auteur een aantal pioniers op het terrein van mindfulness portretteert, die zich op verschillende niveaus bezig houden met implementeren van mindfulness in het onderwijs:
  - De leraar zelf, die mindfulness geeft, en dit toepast in zijn of haar stijl van lesgeven.
  - De schooldirecteur die mindfulness tot integraal onderdeel wil maken van de schoolorganisatie.
  - De 'tegenstander', de mindfulness scepticus.
2. Olmo Linthorst, *Wat gebeurt er met kennis als de docent coach wordt?* De docenten van de Hogeschool Rotterdam moeten meer coach worden. Linthorst wil binnen de economieopleiding van de Hogeschool Rotterdam uitzoeken hoe coaching en kennis zich tot elkaar verhouden. De belangrijkste functie van onderwijs en docenten was altijd kennisoverdracht. Geldt dat ook voor het onderwijs van de coachende docent? En hoe dan? Doet de vakkennis van coachende docenten er nog toe? Hoe maken ze studenten wegwijs in hun vakgebied?
3. Koen Marée, *20 jaar Bolognaproces: de internationale war on talent.* De Bologna-plannen beoogden een 'brain circulation' binnen Europa, maar die is tot op heden niet tot stand gekomen. Wetenschappers en studenten trekken juist weg uit Oost- en Zuid-Europa, de kennisuitwisseling is eenrichtingsverkeer. Marée wil o.m. aan de hand van interviews met studenten, wetenschappers en beleidsbepalers nagaan waar Nederland en de EU staan in dit mobiliteitsvraagstuk, welke factoren een rol spelen in de scheefgegroeide mobiliteit en wat dat betekent voor (buitenlandse) wetenschappers die in Nederland werkzaam zijn, en studenten die hier studeren.
4. Yvonne van de Meent, *De nieuwe achterstandsbestrijders.* De Stichting De Verre Bergen, het vermogensfonds dat in 2011 is opgericht door de familie Van der Vorm, zet een basisschool op in Zuidwijk, het Rotterdamse stadsdeel dat al jaren kampt met grote achterstandsproblemen. De initiatiefnemers beloven kansarme kinderen op Zuid gratis onderwijs van topniveau en leraren een aantrekkelijke werkomgeving met veel professionaliseringsmogelijkheden. Maar maken de bevlogen weldoeners het Rotterdamse onderwijs sterker en beter of ondermijnen ze met hun bravoure de democratische processen?
5. Rick Plantinga, *Wat zijn de gevolgen van het huwelijk tussen TU Delft en het bedrijfsleven?* De faculteit Luchtvaart- en Ruimtevaarttechniek van de TU Delft werkt samen met KLM aan een nieuw zuinig vliegtuig, de Flying-V. In februari maakte de TU intensiever te gaan samenwerken met acht bedrijven, waaronder Heineken, VolkerWessels en de NS. De onderzoeken worden gefinancierd door het bedrijfsleven, en de inkomsten zijn daarmee ook voor het bedrijfsleven. Maar wat zijn de gevolgen zijn van deze samenwerking. Fungeert de TU Delft hiermee niet als een goedkoop opleidingsinstituut voor het bedrijfsleven, in plaats van voor de maatschappij? Wordt in de toekomst niet alleen gekozen voor opleidingen die economisch interessant zijn?

6. Renske Valk, *Terug naar de basis: de leraar tussen theorie en praktijk*. Een voorstel voor een productie, bestaande uit 4 artikelen, opgebouwd uit gesprekken met leraren. Tezamen vormen de artikelen een zoektocht naar hoe leraren zich verhouden tot (soorten) onderwijsonderzoek. Doel van de productie is dieper inzicht geven in problematische verhouding onderwijs en onderwijsonderzoek, maar ook in kansrijke wegen die onderwijs en onderzoek (opnieuw) verbinden.

Beoordeling

De beoordeling van de inzendingen was niet eenvoudig: alle voorstellen waren interessant. Twee ervan vielen echter toch vrij snel af. *De nieuwe achterstandsbestrijders* van Yvonne van de Meent en *20 jaar Bolognaproces: de internationale war on talent* van Koen Marée voldeden uiteindelijk niet aan een van de belangrijkste criteria. De criteria die de jury hanteerde waren, in volgorde van belangrijkheid: de mate waarin het werk van de leraar centraal staat; en vervolgens actualiteit en onderzoeksjournalistiek karakter. Van secundair belang zijn de haalbaarheid en of er al dan niet al een medium bekend is. De voorstellen van Van de Meent en Marée voldeden – spijtig genoeg - niet aan het eerste criterium.

Ook het voorstel van Rick Plantinga, *Wat zijn de gevolgen van het huwelijk tussen TU Delft en het bedrijfsleven?*, voldeed onvoldoende aan het eerste criterium. Dat was overigens wel mogelijk geweest, bijvoorbeeld als de (mogelijke) gevolgen op de werkvloer aan de orde zouden zijn gekomen, zoals de eventuele invloed op het curriculum c.q. het lesgedrag van docenten, of de vormgeving van stages.

Het voorstel van Kitty Arends, *Van mindfulness in de klas tot een mindful onderwijssysteem*, voldeed weliswaar aan de criteria, maar in vergelijking met de voorstellen die daar eveneens aan voldeden, was het minder actueel en breed. Olmo Linthorsts voorstel, *Wat gebeurt er met kennis als de docent coach wordt?*, voldeed eveneens aan de criteria, maar in dat geval had de jury met name twijfels bij de onderzoeksjournalistieke kant: de vraag lijkt of de gekozen methodiek wel oplevert wat Linthorst zich voorstelt.

Na het nodige wikken en wegen kende de jury de werkbeurs toe aan het voorstel van Renske Valk, *Terug naar de basis: de leraar tussen theorie en praktijk*. Het onderwerp is zeer actueel en de keuze voor een reeks gesprekken met louter leraren is de juiste. Kortom, de werkvloer staat onmiskenbaar centraal in dit voorstel.